

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1945

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 273

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συντακτικαὶ Πράξεις

Σ. Π. 75. Περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν δυστρο-
πούντων εἰς τὴν καταβολὴν φόρων συμφώνως πρὸς τὸν
ὑπ' ἀριθ. 182)1945 Ἀν. Νόμον «περὶ ἐιδικῆς φορολο-
γίας τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον πλουτησάντων»
ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως... 1

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

A. N. 646. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων
διατάξεων τοῦ Νόμου 182)1945 «περὶ ἐιδικῆς φορολο-
γίας τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον πλουτησάντων»
ὡς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων. 2
N. 647. Περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ
ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰ-
δικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1945—46. 3
A. N. 648. Περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκέδα-
σεως κλπ. 4

A. N. 649. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν
ισχυουσῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τοῦ καταναλισκο-
μένου καπνοῦ 5
A. N. 650. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν
ισχυουσῶν διατάξεων περὶ ἐκτάκτου εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν
ἀπκούντων ἐμπόριον, βιομηχανίαν κλπ. 6
A. N. 651. Περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς
ὠσελείας ἐκ τῶν εἰδῶν τῶν εἰσαχθέντων ἐκ τῆς ἄλλο-
δαπῆς κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς. 7
A. N. 652. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν
διατάξεων «περὶ φόρων καταναλώσεως κλπ.». 8
A. N. 653. Περὶ διαρρυθμίσεως ἐνίων φορολογιῶν 9
A. N. 654. Περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ τῶν τελῶν χαρ-
τοσήμου νομοθεσίας 10

Διαιτάγματα

Περὶ καθορισμοῦ Ταχυδρομικῶν τελῶν ἀλληλογραφίας
καὶ δεμάτων προορισμοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ... 11

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 75.

Περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν δυστροπούντων εἰς
τὴν καταβολὴν φόρων συμφώνως πρὸς τὸν ὑπ' ἀριθ.
182)1945 Ἀν. Νόμον «περὶ ἐιδικῆς φορολογίας τῶν
κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον πλουτησάντων», ὡς ἐτρο-
ποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπε-
κρίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐν περιπτώσει δυστροπίας τῶν κατὰ τὸν Ἀν. Νόμον
82)1945, ὡς ἐτροποποιήθη, ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς
πότισιν τῶν ἐκ τοῦ νόμου τούτου ὀφειλῶν των, διατάσσεται
παραγωγικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Τάξεως, ἡ
ἐκτίπσις τοῦ ὀφειλέτου, τῆς συζύγου καὶ τῶν συμπληρωσάν-
των τὸ ὅσον ἔτος τῆς ἡλικίας τέκνων αὐτῶν, ἐφόσον τὸ ὀφει-
μενον πρὸς τὴν μετὰ τῶν προσαυξήσεων ὑπερβαίνει τὸ 1.000.
00 δραχμῶν. Ἡ ἐκτίπσις ἐξακολουθεῖ μέχρις ὀλοκληρωτι-
κῆς ἐξοφλήσεως τοῦ φόρου, τμηματικὴ δὲ καταβολὴ εἴτε πρὸ
ἢ ἐκτοπίσεως εἴτε μετ' αὐτὴν δὲν ἐπιτρέπεται.

2. Αἱ ἀρμόδιαι ἐφορικαὶ καὶ ταμειακαὶ ὑπηρεσίαι, ὑπο-
ευνταὶ ὅπως τὴν ἐπομένην τῆς λήξεως τῆς πρὸς τὴν πλη-
μὴν προθεσμίας ἀποστείλωσιν ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὸ ἐπὶ
τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργεῖον πίνακας τῶν δυστροπούν-

των εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου ὀφειλετῶν. Ἡ παραμείνη-
σις τῆς υποχρεώσεως τῆς ἀποτίλεως τῶν πινάκων, ἐπάγεται
τὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπόλυσιν τοῦ
ἀμελήσαντος ὑπαλλήλου.

3. Ἡ παρῶσα Συντακτικὴ Πράξις, ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς δε-
μοσιεύσεως τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑπο-
βληθῆσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν καὶ συνελθῇ
Βουλὴν.

Ἐν Αθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Π.
ΚΑΤΣΩΤΑΣ, Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙ-
ΜΑΤΗΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Κ.
ΚΑΛΔΙΑΣ, Ε. ΚΥΠΡΙΑΔΗΣ, Β. ΒΟΓΛΑΣ, Ν. ΠΑΝΑ-
ΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Α. ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ, ΣΠ.
ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ, Γ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ, Δ. ΓΑΛΑΝΗΣ, Π.
ΓΥΙΟΚΑΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 646.

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων του Νόμου 182)45 «περί ειδικής φορολογίας των κατά την πολεμικήν περίοδον πλουτησάντων» ως και άλλων των διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου άπερασίσμεν και διατάσσομεν.

"Αρθρον 1.

Από της ισχύος του παρόντος ο αριθμός των υπό του άρθρου 7 του Νόμου 182)1945, ως τροποποιήθη διά του άρθρου 4 του Νόμου 422)1945, προσελαπομένων δόσεων πληρωμής του εκ της ειδικής φορολογίας των κατά την πολεμικήν περίοδον πλουτησάντων όφειλομένου φόρου, δεν δύναται να είναι άνώτερος των 6 μηνιαίων, άρχομένων από της βεβαιώσεως τούτου εις το Δημόσιον Ταμείον.

Αί μέχρι της ισχύος του παρόντος καθορισθείσαι κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4 του Νόμου 422)1945 μηνιαία δόσεις παρά της Έπιτροπής του άρθρου 17 του Νόμου 5940, εφ' όσον είναι πλείονες των 6, περιορίζονται αυτόδικαίως διά του παρόντος εις 6 τοιαύτας υπολογιζόμενας από της έκδόσεως της απόφασεως παρά της εν λόγω Έπιτροπής. Τα μέχρι της 30 Νομβρίου 1945 όφειλόμενα ποσά δεν μειούνται εκ της εφαρμογής της διατάξεως τούτης.

Η Έπιτροπή του άρθρου 17 του Νόμου 5940)1933 εφ' άπαξ μόνον δικαιούται να προβή εις καθορισμόν των κατά τ' άνωτέρω δόσεων, αίτησιν, δέ πάντοτε του όφειλέτου, υποβαλλομένη το βραδύτερον εντός προθεσμίας 20 ήμερών από της εις το Δημόσιον Ταμείον βεβαιώσεως του χρέους.

"Αρθρον 2.

Η μη έμπρόθεσμος καταβολή μιας των δόσεων καθιστά ληξιπρόθεσμος και άπαιτητός και τας υπολοίπους δόσεις, του υποχρέου καταλογιζομένου με προσάυξησιν 5 ο)ο δι' έκαστον μήνα καθυστέρησεως και εφ' έλοκλήρου του υπολοίπου ποσού του χρέους, ήτις προσάυξησις δεν δύναται να υπερβή τα 100 ο)ο του χρέους.

Η προσάυξησις αυτή υπολογίζεται από της επομένης της ημέρας της λήξεως της προς πληρωμήν της δόσεως προθεσμίας.

"Αρθρον 3.

Η διάταξις της παρ. 1 του άρθρου 19 του Αναγκ. Νόμου 431)1945 έχει εφαρμογήν και κατά των μη καταβαλόντων έμπροθέσμως το χρέος των όφειλετών εκ της ειδικής φορολογίας των κατά την πολεμικήν περίοδον πλουτησάντων.

"Αρθρον 4.

1. Ειδικώς επί όφειλετών του Δημοσίου εκ της φορολογίας των κατά την πολεμικήν περίοδον πλουτησάντων και της έκτακτου εισφοράς, το άναγκαστικόν μέτρον της προσωπικής κρατήσεως εφαρμόζεται, μετά γνώμην της Έπιτροπής του άρθρου 17 του Νόμου 5940)1933 και κατά των διευθυνόντων Συμβούλων, έντεταλμένων Συμβούλων, συμπραττόντων Συμβούλων και Διευθυντών ήμεδαπών ανωνύμων εταιρειών και εν γένει παντός προσώπου έντεταλμένου εις την διεύθυνσιν ανωνύμου ή έτερορρυθμού εταιρείας ή συνεταιρισμού ή σωματείου, προτέτι δέ και κατά των εν Ελλάδι διευθυντών, άντιπροσώπων ή πρακτόρων αλλοδαπών εν γένει έπιχειρήσεων ανεξαρτήτως των κατά της περιουσίας των υποχρέων Άνω. νύμων Έταιρειών κλπ. ληφθέντων άναγκαστικών μέτρων.

2. Δι' άποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δύναται να επεκτείνονται επί όφειλετών του Δημοσίου εξ άλλων κατηγοριών φόρων ή δαμών.

"Αρθρον 5.

1. Ακίνητα άνήκοντα εις όφειλέτας του Δημοσίου εκ της ειδικής φορολογίας των κατά την πολεμικήν περίοδον πλουτησάντων, περιελθόντα κατά κυριότητα εις το Δημόσιον είτε δι' άναγκαστικής έκποιήσεως είτε δι' έκχωρήσεως κατά τας διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του υπ' αριθ. 182) 1945 Νόμου και του από 8 Ιουλίου 1945 Β. Δ)τος άπερί τρόπου μεταβιβάσεως ακινήτων διά χρέη όφειλετών του Δημοσίου κλπ., εφ' όσον ταύτα διατηρούνται εις την κυριότητα του Δημοσίου, δύναται, μετ' άπόφασιν της Έπιτροπής του άρθρου 17 του Νόμου 5940, να έκποιώνται άπ' εούθειας άνευ δημοπρασίας, κατά τας περί έκποιήσεως Δημοσίων κτημάτων διατάξεις, προς τους πρώην κυρίους και κατόχους αυτών ή προς τους καθολικούς αυτών διαδόχους, αίτήσιν τούτων, εντός προθεσμίας εξαμήνου άφ' ής περιήλθον ταύτα εις το Δημόσιον άντι τμήματος καθοριζομένου υπό της κατά την παράγραφον 2 Έπιτροπής, πάντως δέ ουχι μικροτέρου προς το ήμισίον του συμπληρωθέντος διά τής αξίας αυτού ποσού χρέους του προς το Δημόσιον μετά των γενομένων εξόδων των τυχόν τόκων υπερήμερίας και προσαυξήσεων μέχρι της ημέρας της άποδόσεως, κατά τας ειδικώτερον δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών όρισθησόμενα.

2. Ακίνητα εκ των ως άνω αναφερθέντων δύναται να έκποιώνται άπ' εούθειας άνευ δημοπρασίας, κατά τας περί έκποιήσεως Δημοσίων Κτημάτων διατάξεις εις Νομικά Πρόσωπα ή Οργανισμούς Δημοσίου Δικαίου, μετ' άπόφασιν έπιτροπής αποτελουμένης εκ πού:

1. Υπουργού των Οικονομικών
2. Του Διοικητού της Κτηματικής Τραπέζης της Ελλάδος.
3. Του Γενικού Διευθυντού Φορολογίας.
4. Του Γενικού Δ)ντού Δημοσίου Λογιστικού και
5. Του Γενικού Δ)ντού Δημοσίων Έργων άντι τμήματος καθοριζομένου διά της αυτής άποφάσεως.

"Αρθρον 6.

Εν περιπτώσει μεταβιβάσεως ακινήτου κατά τας διατάξεις του από 11 Ιουλίου 1945 Β. Διατάγματος «περί τρόπου μεταβιβάσεως ακινήτου εις το Δημόσιον υπό των όφειλετών εκ φορολογίας του Α. Ν. 182)1945», ή καταβολή τέ δια τής άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών καθορίσθεις αξίας τούτου, θεωρείται, πραγματοποιηθείσα διά τή σύνεπείας της υπερήμερίας του όφειλέτου κατά την υπογραφήν του είσιού συμβολαίου μεταβιβάσεως.

"Αρθρον 7.

Όφειλται προς το Δημόσιον εξ οιασδήποτε αίτίας δύναται δι' άποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου έκάστοτε έκδεσμένων να προσαυξάνονται μέχρι 500 ο)ο ποσού αξίας.

"Αρθρον 8.

Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου του υπ' αριθ. 481)1945 Α. Νόμου επεκτείνεται, υπό αὐτάς προϋποθέσεις και επί των έφοριακών ή άλλων διόσεων υπαλλήλων ή ύπηρετών των ασχοληθέντων με τήν εφαρμογήν της κατά τον Α. Νόμον 182)1945 ειδικής φορολογίας των κατά την πολεμικήν περίοδον πλουτησάντων.

"Αρθρον 9.

1. Φυσικά ή Νομικά Πρόσωπα υπαγόμενα εις την χορίαν του άρθρου 1 παραγρ. 1 του υπ' αριθ. 182)1945

Νόμου, καθ' ὃν δὲν ἐγένετο μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κοινοποιήσας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α. Ν. 182) 1945 ἀποφάσεως τῆς φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποχρεοῦνται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

2. Ἡ περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος τοῦ παρόντος ἁρθρου δηλώσεις δεόν νὰ υποβληθῇ μέχρι τῆς 20 Νοεμβρίου 1945 εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον καὶ νὰ περιλαμβάνη τὴν ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 1 Α. Ν. 182) 1945 καθοριζομένην ὡς φορολογητέαν ὕλην. Ἐν τῇ δηλώσει δεόν νὰ σημειοῦται τὸ κατὰ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1940 ἀσκούμενον τυχὸν ὑπὸ τοῦ δηλούντος ἐπάγγελμα καὶ τὰ ἀποδόσαντα τὴν οἰκονομικὴν ὠφέλειαν γεγονότα, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 182) 1945. Κατὰ τὰ λοιπὰ τηρεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 182) 1945, ὡς ἐτροποποιήθη, διαδικασία πρὸς καθορισμὸν τῆς φορολογητέας ὕλης.

3. Ἡ μὴ ὑποβολὴ δηλώσεως ἢ ὑποβολὴ δηλώσεως ἐκπρόθεσμου ἢ ἀνελικρινοῦς ἐπάγεται προσαύξησιν τοῦ διαφυγόντος φόρου ἀπὸ 10—50 ο.ο., μὴ ἐφαρμοζομένης διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθρου 9 παράγρ. 1 Α. Ν. 182) 45, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἁρθρου 15 παράγρ. 5 Α. Ν. 324) 1945.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου οἰκισθῆποτε φύσεως περιουσιακαὶ ἐκδηλώσεις παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν Α. Ν. 182) 1945 Ἐπιτροπῶν, εἰς τὸν προορισμὸν τῆς κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον φορολογητέας ὕλης.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Π. ΚΑΤΣΩΤΑΣ, Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΜΑΧΑΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Ε. ΚΥΠΡΙΑΔΗΣ, Β. ΒΟΓΙΑΛΑΣ, Ν. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Α. ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ, ΣΠ. ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ, Γ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ, Α. ΓΑΛΑΝΗΣ, Π. ΓΥΙΟΚΑΣ, Π. ΠΑΠΑΔΗΓΟΥΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 647.

Περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1945-46.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τοῦ

Προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1945-46 καὶ μέχρι τῆς κυρώσεως αὐτοῦ, ἡ διοίκησις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰ εἰδικότερον ἐν τοῖς ἐπομένοις ἁρθροῖς ὀριζόμενα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὡς ἄνω ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1945—46.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, προσωρινῆς διοικήσεως, τὰ κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις, καταλογίζονται δὲ ὑπὸ τὰ οἰκεία Κεφάλαια καὶ ἁρθρα, ὡς ταῦτα ἀναγράφονται ἐν τῷ ὑποβληθέντι Προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1945-1946.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1945-46 κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διοικήσεως, ἐγκρίνονται αἱ ἀναγκαῖαι δαπάναι ἐντὸς τοῦ ὅριου τῶν πιστώσεων τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1945-46.

Ἄρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφή νέων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ἡ τροποποίησις τῆς κατονομασίας τῶν Κεφαλαίων καὶ ἁρθρῶν τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ 1945-46, ὡς καὶ ἡ συγχώνευσις ἢ ἐπέκτασις αὐτῶν εἰς πλείονα τοιαῦτα, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς ἀξιομερίσεως τοῦ ὅριου τῶν πιστώσεων.

Ἄρθρον 5.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ χαρακτηρίζονται πιστώσεις δεκτικαὶ ἐκδόσεως ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἢ ἐνταλμάτων δευτερευόντων διατακτῶν. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Π. ΚΑΤΣΩΤΑΣ, Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΜΑΧΑΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Ε. ΚΥΠΡΙΑΔΗΣ, Β. ΒΟΓΙΑΛΑΣ, Ν. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Α. ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ, ΣΠ. ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ, Γ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ, Α. ΓΑΛΑΝΗΣ, Π. ΓΥΙΟΚΑΣ, Π. ΠΑΠΑΔΗΓΟΥΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 648.

Περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκέδασης κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

1. Ο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 504)1937 Ἀναγκ. Νόμου ἐπιβαλλόμενος εἰδικὸς φόρος ἐπὶ τῶν κέντρων διασκευῶν δαίξεως δαίξεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τριάκοντα τρία τοῖς ἑκατὸν (330) ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων ἐν αὐτοῖς ἀκαθαρσίτων εἰσπράξεων.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ ἐπεκτείνηται ἢ κατὰ τ' ἀνωτέρω φορολογία καὶ ἐπὶ ὁρισμένων κέντρων πολυτελείας ὑποκειμένων εἰς τὸν εἰδικὸν τοῦτον φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 666) 1937 Ἀναγκ. Νόμου, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

3. Αἱ ὁμοίαν ἀποφάσεων, μετὰ γνώμην τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, δύναται νὰ ἐξακρῶνται ὁρισμένα κέντρα διασκευῶν μικρᾶς κινήσεως τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένης φορολογίας.

4. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου, αἱ ὑποχρεώσεις τῶν διευθυντῶν τῶν κέντρων, ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιβαλλομένου φόρου, ὁ τρόπος καθορισμοῦ καὶ ἐπιβολῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου.

5. Ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης φορολογίας τὰς ἐπιβαλλομένας κυρώσεις, τὰ ἐνδίκαια μέσα κλπ. ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ ἰσχύονσαι σχετικαὶ διατάξεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 504)1937 καὶ 666)1937 Ἀν. Νόμων.

6. Τὰ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐξακρῶμενα τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένης φορολογίας κέντρα διασκευῶν καὶ κέντρα πολυτελείας, ἐξακροθυθοῦσι νὰ ὑπόκεινται εἰς τὸν ὑπὸ τῶν ὑπ' ἀριθ. 504)1937 καὶ 666)1937 Ἀναγκ. Νόμων, ὡς οὗτοι ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενον εἰδικὸν φόρον.

"Αρθρον 2.

Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς δηλώσεων ἀποταμιεύσεως οἴνου ἢ γλευκὸς φορολογικῆς περιόδου 1945—46 παρατείνεται μέχρι 15 Νοεμβρίου 1945.

"Αρθρον 3.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1 Δεκεμβρίου 1945, ἐξαίρεσει τοῦ ἀρθρου 2 οὗτινος ἡ ἰσχύς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Π. ΚΑΤΣΩΤΑΣ, Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Κ. ΚΑΛΑΙΑΣ, Ε. ΚΥΡΙΑΛΛΗΣ, Β. ΒΟΓΙΑΛΑΣ, Ν. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΑΣ, ΣΠ. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ, Γ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ, Δ. ΓΑΛΑΝΗΣ, Π. ΓΥΙΟΚΑΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 649

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 207) 1945 «περὶ καθορισμοῦ τῆς φορολογίας τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ καὶ παροχῆς πιστώσεων εἰς τὰς Καπνοβιομηχανίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Αἱ τιμαὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν σιγαρέττων καὶ καπνοῦ πίππας ἐγχωρίας προελεύσεως δαίξονται κατὰ χιλιογράμμον εἰς δραχμὰς ἐξ. χιλιάδας (6.000) καὶ δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας (12.000)».

"Αρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου 207)1945 καταργεῖται, τῶν ἐπομένων παραγράφων 4, 5 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου ἀριθμουμένων ἐφεξῆς ὡς 3, 4 καὶ 5.

"Αρθρον 3.

1. Ἀνεξαρκῆτως τοῦ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν διατάξεων τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 207)45 ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ ἐπιβάλλεται πρόσθετος πάγιος φόρος ἐπὶ τῶν σιγαρέττων καὶ καπνοῦ πίππας ἐγχωρίας προελεύσεως, καθοριζόμενος ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς λιανικῆς τιμῆς πωλήσεως κατὰ χιλιογράμμον ὡς ἐξῆς :

α) Δραχμῶν χιλίων ὀκτακοσίων (1.800) διὰ τὰ τιμῆς ἐξ. χιλιάδων (6.000) καὶ

β) Δραχμῶν ἐξ. χιλιάδων τετρακοσίων (6.400) διὰ τὰ τιμῆς δώδεκα χιλιάδων (12.000).

2. Ὡσαύτως ἐπιβάλλεται πρόσθετος πάγιος φόρος ἐκ δραχμῶν ἐξ. χιλιάδων τετρακοσίων (6.400) κατὰ χιλιογράμμον ἐπὶ τῶν σιγαρέττων καὶ καπνοῦ πίππας ἀλλοδαπῆς προελεύσεως, ἀνεξαρκῆτως τιμῆς πωλήσεως αὐτῶν.

3. Ὁ διὰ τοῦ παρόντος ἀρθρου ἐπιβαλλόμενος πρόσθετος πάγιος φόρος ἐκτίπτεται ἐκ τῆς τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως, προκειμένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 207)1945 προβλεπομένης φορολογίας καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν περιθωρίων τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς Πρατηριοῦχους καὶ καπνοπώλας, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν παραγράφων 5 καὶ 7 τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 207)45.

4. Αἱ Καπνοβιομηχανίαι ὑποχρεοῦνται ὅπως ποσοστὸν τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς τὰ ἐξδομήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸ (75 ο/ο) τῆς συνολικῆς μηνιαίας παραγωγῆς αὐτῶν εἰς σιγαρέττα πωλῶσιν εἰς τὴν τιμὴν τῶν ἐξ. χιλιάδων (6.000) δραχμῶν κατὰ χιλιογράμμον.

Ἡ συσκευασία τῶν σιγαρέττων λιανικῆς πωλήσεως δραχμῶν ἐξ. χιλιάδων κατὰ χιλιογράμμον θὰ γίνεται ὑποχρεωτικῆ κατὰ τὸ ἐν τούτῳ τοῦλάχιστον εἰς κυτὰ τῶν 25 γραμμαρίων καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰς κυτὰ τῶν 100 γραμμαρίων.

5. Ὁ Ἀναγκ. Νόμος 294)45 «περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου παγίου φόρου ἐπὶ τῶν σιγαρέττων καὶ καπνοῦ πίππας» καταργεῖται.

"Αρθρον 4.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται :

α) Ν' αὐξομενῶνται τὰ ποσοστὰ τοῦ ἀναλογικῶς φόρου τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ, ὡς καὶ τὰ ποσὰ τοῦ προσθέτου παγίου τοιοῦτου.

β) νὰ καθορίζονται αἱ τιμαὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν συγχεττων,

γ) νὰ καθορίζονται αἱ κατὰ τιμὰς λιανικῆς πωλήσεως ποιότητες τῶν συγχεττων,

δ) νὰ προσδιορίζεται ὁ τρόπος καὶ τὸ εἶδος τῆς συσκευασίας τῶν συγχεττων κατὰ ποιότητας καὶ τιμὰς λιανικῆς πωλήσεως αὐτῶν καὶ νὰ καθορίζωνται αἱ κατὰ χιλιόγραμμον ἀναλογίαι τῶν τιθεμένων εἰς κυκλοφορίαν κυτίων ἢ δοχείων κατὰ βάρους αὐτῶν,

ε) νὰ μεταβάλλωνται αἱ ἀναλογίαι τῶν παραγομένων κατὰ τιμὰς λιανικῆς πωλήσεως καὶ ποιότητας συγχεττων.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ προσθέτου παγίου φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκόμενου καπνοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

3. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑποδιασμοῦ δύναται νὰ καθορίζεται τὸ σύστημα καὶ ὁ τρόπος τῆς διανομῆς εἰς τὴν κατανάλωσιν τῶν συγχεττων καθ' ὅσον τὸ Κράτος ἢ καὶ δι' ὀριζήματα διαμερίσματα αὐτοῦ, τὰ διανεμόμενα ποσὰ συγχεττων, ὡς καὶ τὰ πρόσωπα πρὸς τὰ ὅποια θὰ γίνηται ἡ διανομὴ αὐτῶν.

Οἱ παραβάται τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης παραγράφου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑποδιασμοῦ διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 382)1936 Ἀναγκ. Νόμου περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος ὡς ἐτυποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ νεωτέρων Νόμων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ἀναγκ. Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 10 Νοεμβρίου 1945.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηναῖν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Τὰ Μέλη

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Π. ΚΑΤΣΩΤΑΣ, Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Κ. ΚΑΛΑΙΑΣ, Ε. ΚΥΠΡΙΑΔΗΣ, Β. ΒΟΓΔΑΣ, Ν. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΔΕΞΑΝΔΡΗΣ, Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ, ΣΠ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΑΝΗΣ, Γ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ, Δ. ΓΑΛΑΝΗΣ, Π. ΓΥΙΟΚΑΣ, Π. ΠΑΠΑΔΗΓΓΟΥΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 650.

Ἐπὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυνοσῶν διατάξεων περὶ ἐκτάκτου εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν ἀσχοῦντων ἐμπορίων, βιομηχανίᾳ καὶ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσμεν :

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945 προστίθενται δεῦτερον καὶ τρίτον ἐδάφια ὡς ἀκολουθοῦσιν :

«Ἡ ἐκτάκτος εἰσφορὰ τῶν μετῶν Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου 1945 καὶ Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου 1946 ἀξίανται κατὰ ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60 ε) αὐτῇ διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ ἐπαγγέλματα τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸν Α' πίνακα, κατὰ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50 ο) αὐτῇ διὰ τὰ εἰς τὸν Β' πίνακα καὶ κατὰ τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40 ο) αὐτῇ διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὰ ἐπαγγέλματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν Γ' πίνακα. Τῆς αὐτῆς τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἐξαιροῦνται α') οἱ ἄρτοποιοί, (β) ἀσχολεῖσθαι ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν παρασκευὴν τοῦ δελτίου χορηγουμένου ἄρτου καὶ μὲ ψωτικά καὶ β') οἱ παντοπωλῆ οἱ ἀσχολεῖσθαι ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν διανομὴν τῶν χορηγουμένων διὰ τοῦ δελτίου εἰδῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφ' ἅπασι ἐκάστην περίπτωσιν ἐκδιδομένης καὶ δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ γνώμης Ἐπιτροπῆς ἢ σύνθεσις ὀρίζεται δι' ὁμοίας ἀποφάσεως, δύναται τὸ καὶ τὸ προηγούμενον ἐδάφ. ποσοστὸν αὐξήσεως τῆς βασικῆς εἰσφορᾶς, νὰ περιορίζεται διὰ τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις τὰς ἀσχομενὰς εἰς τὰς λοιπὰς, πλὴν τῶν Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς, πόλεις, κομποπόλεις καὶ χωρία τῆς Χώρας.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 431)1945, προστίθεται δεῦτερον ἐδάφιον ὡς ἀκολουθοῦσιν :

«Προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεως ἐχούσης διακεκριμένους ἀπ' ἄλλῶν διαφορὰς κλάδους, ἐκδηλουμένους εἴτε διὰ τῆς χρησιμοποίησεως δι' ἑκάστην τούτων ἰδιαιτέρου ἀκινήτου, εἴτε διὰ τῆς χρησιμοποίησεως αὐτοτελῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων μὴ δυναμένων νὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ ἄλλων κλάδων τῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ἐκτάκτος εἰσφορὰ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ὑπολογίζεται νεχωρισμένως κατὰ κλάδον μὲ τὸ ποσοστὸν τοῦ πίνακος εἰς τὸν ὅποιον ὑπάγεται ἕκαστος κλάδος.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖται κατὰ περίπτωσιν συμπληρωματικὴ βεβαίωσις ἢ ἐκπτώσις ἢ ἐπιστροφή τοῦ ἐπὶ πλεόν ἐξελιωθέντος ἢ καταβληθέντος ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 431)1945, προστίθεται δεῦτερον ἐδάφιον ὡς ἀκολουθοῦσιν :

«Προκειμένου περὶ διακοπῆς τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ συγχρόνως ἐκκενώσεως τοῦ μισθοῦ λόγῳ α) ἐξώσεως ἐπὶ τῇ βάσει δικαστικῆς ἀποφάσεως, β) ἄρσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας καὶ γ) ἀπαγορεύσεως τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν λήψιν μέτρων διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν φόρων τοῦ δημοσίου, παύει ἀπὸ τῆς τῶν αὐτῆς διακοπῆς ἢ περιτέλει ὑποχρεώσεις καταβολῆς τῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945 προστίθεται τρίτον ἐδάφιον ὡς ἐξῆς :

«Προκειμένου περὶ τῶν ἐπαγγελλμάτων καὶ ἐπιχειρήσεων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος τὸ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου ποσοστὸν εἶκοσι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20 ο) ὀρίζεται εἰς τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30 ο)».

4. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945 καταργεῖται.

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945 προστίθεται τρίτη (3) παράγραφος ὡς ἀκολουθοῦσιν :

«3. Ἡ προσαύξησης ὑπερμερίας διὰ τὸ μὴ δηλωθὲν ἐν ἔλφ ἢ ἐν βέβαιον ποσὸν τῆς βασικῆς εἰσφορᾶς καθὼς καὶ διὰ τὸ ποσὸν τῆς προσθέτου εἰσφορᾶς τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρ-

του 15 του παρόντος άρχεται μετά την πάροδον δέκα (10) ιερών από της κοινοποιήσεως εις τον ύπόχρεον της άπολύσεως της Ήκδικαστικής Ήπιτροπής επί της ένστάσεως εν κατά του άποσπάσματος του Οικονομικού Έφδρου ή έφ' τον δέν ήσκήθη ένστασις μετά πάροδον δεκαήμερου από της οίνοποιήσεως του άποσπάσματος».

Άρθρον 3.

1. Το ποσόν της έκτάκτου εισφοράς το προκύπτει εκ της κατά την παράγραφον 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου αύξήσεως το άφορων τόν μήνα Νοέμβριον 1945 καταβάλλεται μέχρι 30 Νοεμβρίου 1945. Έν περιπτώσει δέ έκπροθέσμου καταβολής του επιβάλλονται αι δια την βασικήν εισφοράν προεβλεπόμεναι προσωζήσεις υπερημερίας.

2. Αι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων ισχύουν άφ' ής ίσχυεν ο Άναγκ. Νόμος 431/1945.

3. Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται από της δημοσίευσέως του δια της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τη 9 Νοεμβρίου 1945.

Έν όνόματι του Βασιλέως

Ο Αντιβασιλεύς

† Ο Αθηνών ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τα Μέλη

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Π. ΚΑΤΣΩΤΑΣ, Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΜΑΧΑΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Ε. ΚΥΠΡΙΑΔΗΣ, Β. ΒΟΓΓΙΑΣ, Ν. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ, ΣΠ. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ, Γ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ, Α. ΓΑΛΑΝΗΣ, Π. ΓΥΤΟΚΑΣ, Π. ΠΑΠΑΔΗΓΓΟΥΡΑΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη το Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 9 Νοεμβρίου 1945.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 651.

Περί επιβολής έφ' άπαξ ειδικού φόρου επί της όφελειας εκ των ειδών των εισαχθέντων εκ της αλλοδαπής κατά την περίοδον της κατοχής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

1. Πάν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον ένεργήσαν από 28 Απριλίου 1941 μέχρι 10 Οκτωβρίου 1944 εισαγωγάς εκ της αλλοδαπής ειδών πάσης φύσεως λογίζεται ότι έκτήσαντο έκτακτον όφέλειαν λόγω των κατά την άνωτέρω περίοδον κρατουσών συνθηκών, ειδικώτερον δέ λόγω της καθωρισμένης τότε σχέσεως της τιμής των ξένων νομισμάτων προς την δραχμήν. Έπεί της όφελειας ταύτης επιβάλλεται, αντί της κατά τον Άναγκ. Νόμον 182/1945 ειδικής φορολογίας των κατά την πολεμικήν περίοδον πλεονησάντων, ειδικός έφ' άπαξ φόρος ύπολογιζόμενος εις δραχμάς επί της εις μάρκα (R. M.) αξίας των εισαχθέντων ειδών.

Ο φόρος ούτος, μή προσυξανόμενος δι' οίονδήποτε προσέτου ποσοστού υπέρ του δημσίου, δήμων, κοινοτήτων, νομικών προσώπων δημσίου δικαίου κλπ., όρίζεται κατά την έπομένην κλίμακα.

Κλίμακα	Φόρος εις δραχμάς κατά μέροςον έκάστου κλίμακον	Φόρος εις δραχμάς έκάστου κλίμακον	Σύνολον	Σύνολον φόρον εις δραχμάς
2.500	80	600.000	2.500	600.000
7.500	90	1.350.000	10.000	1.950.000
15.000	100	2.500.000	50.000	4.450.000
25.000	120	6.000.000	100.000	10.450.000
50.000	140	14.000.000	200.000	24.450.000
100.000	160	32.000.000	400.000	56.450.000
200.000	180	54.000.000	700.000	110.450.000
300.000	200			
Υπερβάλλον				

Διά των ύπολογισμών του φόρου άθροίζονται όλαι αι από 28 Απριλίου 1941 μέχρι 10 Οκτωβρίου 1944 εισαγωγαι έκάστου ύποχρέου, άδικαίως άν αύται έγέγοντο μέσω ένός ή πλείονων Τελωνείων της Χώρας και άν προσέρχωνται εκ της αούτης ή εκ διαφόρων Χωρών.

2. Προκειμένου περι εισαχθέντων ειδών των όποίων ή αξία άναγράφεται εις τα τιμολόγια εις λιρέττας, αύται άνάγονται εις μάρκα επί τη βάσει της σχέσεως ένός μάρκου ισότης προς έπτά και ήμισιαν (7,50) λιρέττας. Είς άς περιπτώσεις ή αξία άναγράφεται εις άλλο νόμισμα τουτο άνάγεται εις μάρκα επί τη βάσει της σχέσεως της εις δραχμάς τιμής κληρίχη αυτού και του μάρκου.

3. Ο φόρος της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου προσυξάνεται κατά τριάκοντα επί τοίς εκατόν (30 ο/ο) τούτο προκειμένου περι εισαγωγών, οι όποιοι πρό της 28 Απριλίου 1941 δέν έγείσκουν έμπορικόν, βιομηχανικόν ή κερδοσκοπικόν έν γένει έπάγγελμα.

Άρθρον 2.

1. Υπόχρεα προς ύποβολήν δηλώσεως και καταβλήτην του φόρου επί της όφελειας εκ των εισαχθέντων ειδών είναι τα ένεργήσαντα την εισαγωγήν φυσικά πρόσωπα. Έπεί όμορρόθμων και έτερορρόθμων εταιριών ύπόχρεοι είναι οι όμóρροθοι έταίροι. Έπεί ήμεδαπών άνωνύμων εταιριών, συνεταιρισμών, σωματείων και των τούτοις έξομοιούμενων, ύπόχρεα είναι τα νομικά πρόσωπα. Έπεί των έν Έλλάδι αλλοδαπών έν γένει έπιχειρήσεων ύπόχρεοι είναι οι διευθυνταί, αντιπρόσωποι ή πράκτορες αυτών.

Έπεί των περιπτώσεων καθ' άς ή εισαγωγή έγένετο έν' όνόματι έμπορικου αντιπροσώπου οίκων του έξωτερικού ή παραγγελιοδόχου, ύπόχρεοι αλληλεγγύως δια την ύποβολήν δηλώσεως και καταβολήν του φόρου είναι ο τε αντιπρόσωπος ή παραγγελιοδόχος και έκείνος δια λογαριασμόν του όποιοι έγένετο ή εισαγωγή. Ο αντιπρόσωπος ή ο παραγγελιοδόχος καταβάλλων τον φόρον του παρόντος νόμου, έχει δικαίωμα άναγωγής κατά του ύποχρέου δια λογαριασμόν του όποιοι έγένετο ή εισαγωγή.

2. Είς την περίπτωση ή εισαγωγή έγνηγήθη υπό άλλου του φυσικού ή νομικού προσώπου, τα δέ εισαχθέντα είδη μετεπωλήθησαν χονδρικώς, ο άπ' εύθείας άγοράσας τα είδη ταύτα παρά των εισαγωγέων υπέχει ιδίαν ύποχρέωσιν προς ύποβολήν δηλώσεως και καταβολήν του φόρου επί της όφελειας της αναλογούσης επί των υπ' αυτού άγορασθέντων χονδρικώς ειδών. Έν τή περιπτώσει ταύτη ο φόρος μειούται κατά είκοσι πέντε επί τοίς εκατόν (25 ο/ο) αυτού.

3. Οι κατά το παρόν άρθρον ύπόχρεοι όφείλουν να έπδώσωσι το βραδύτερον μέχρι 30 Νοεμβρίου 1945 προς τ' άρμόδιον Οικονομικόν Έξορον δήλωσιν, ή όποια δέν άπραϊτήτως να περιλαμβάνη το όνοματεπώνυμον του ύποχρέου.

τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας του, τὴν ἔδραν τῆς ἐπιχειρήσεως τὸ εἶδος καὶ τὴν προέλευσιν τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν τὸν προμηθεύσαντα ταῦτα οἶκον τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τοῦ τιμολογίου, τὴν ἄξιαν τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν κλπ.

4. Ἡ δηλώσις εἶναι ἀπαράδεκτος ἂν δὲν βεβαιῶται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ Τημερίου ἢ καταβολὴ τοῦ ἐνὸς πέντε τοῦ φόρου τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 3

1. Ἀρμόδιος διὰ τὸν φόρον εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ φυσικοῦ προσώπου, προκειμένου δὲ περὶ νομικοῦ προσώπου, ὁ τῆς ἔδρας ἢ ὁ τοῦ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κέντρου τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ παραπέμπηται ἢ ἀρμοδιότης εἰς ἕτερον Οἰκονομικὸν Ἐφορον καὶ νὰ ὀρίζεται εἰς Ἐφορὸς ἀρμόδιος εἰς τὰς καλῆς ἐνθα ὑπάρχουσι πλείονες Ἐφοροί.

3. Ἐὰν ἐπελήφθη τῆς υποθέσεως Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς κατὰ τόπον ἢ κατ' ὕλην ἀναρμόδιος, οὐδεμία ἐκ τούτου ἐπάγεται ἀκυρότης τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 4

1. Ἐξαίρουνται τοῦ φόρου τοῦ παρόντος νόμου:

α) Αἱ ἀτελῶς εἰσυχόμεναι ἀποσκευαὶ τῶν ἐπιβατῶν, β) τὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ χαρτονομίσματος εἰσυχθέντα εἶδη ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὸ τῶν κατ' ἐντολὴν τῆς ἐργαζομένων ἐργοστασίων, γ) τὰ εἰσυχθέντα εἶδη ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, τῶν Νομικῶν Προσώπων δημοσίου δικαίου, τῶν θρησκευτικῶν, φιλανθρωπικῶν ἢ ἄλλων εὐαγῶν ἰδρυμάτων καὶ τῶν νοσοκομείων, πλὴν τῶν ἰδιωτικῶν κλινικῶν, δ) τὰ εἰσυχθέντα εἶδη παρὰ προσώπων φυσικῶν ἢ νομικῶν συνδεσμένων μετὰ τοῦ Κράτους διὰ Συντάξεων συναφθεισῶν πρὸ τῆς 28 Ἀπριλίου 1941, δι' ὧν παρέχεται ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων δασμολογικὴ ἀτέλεια καὶ ε) τὰ εἰσυχθέντα εἶδη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καθὼς καὶ ὑπὸ Τμημάτων τούτου ἀνηκόντων εἰς διαφόρους ἐθνικότητας.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ εξαίρουνται τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου τὰ εἶδη διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας τὰ εἰσυχθέντα ὑπὸ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 5

1. Ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσμου υποβολῆς τῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ υποχρέου καταλογίζεται αὐτῷ προσαύξησις ὀρίζομένη εἰς 30)ο ἐπὶ τοῦ δηλουμένου ποσοῦ τοῦ φόρου δι' ἑκάστον μῆνα καθυστέρησεως υποβολῆς τῆς δηλώσεως.

2. Ἐν περιπτώσει ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως καταλογίζεται προσαύξησις κατ' ἐλάχιστον ὅριον 100)ο καὶ κατ' ἄνωτάτον ὅριον 300)ο τοῦ φόρου ὃν διὰ τῆς ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως θὰ διέφευγεν ὁ ὑπόχρεως.

3. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως υποβολῆς δηλώσεως καταλογίζεται προσαύξησις κατ' ἐλάχιστον ὅριον 250)ο καὶ κατ' ἄνωτάτον ὅριον 750)ο τοῦ φόρου, ὃν διὰ τῆς παραλείψεως τῆς δηλώσεως θὰ διέφευγεν ὁ ὑπόχρεως.

Ἄρθρον 6

1. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς παραλαμβάνων τὰς ἐπιδιδόμενας δηλώσεις ὑποχρεοῦται νὰ προσῇ εἰς ἄμεσον ἐλέγχον πρὸς ἐπαλήθευσιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν. Ὁμοίως ἐνεργεῖ ἐλέγχον πρὸς ἐξακριβώσιν τῶν μηδὲως δηλωσάντων.

2. Ὁ καθορισμὸς τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ὠφελείας ἐκ τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν διὰ τε τοὺς υποβαλλόντας δηλώσιν καθὼς καὶ διὰ τοὺς παραλείψαντας τὴν ἐπίδοσιν ταύτης ἐνεργεῖται ὑπὸ φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Οἰκο-

νομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου Ἐφοριακοῦ παλλήλου, ἐνὸς ἑτέρου δημοσίου υπαλλήλου καὶ ἐνὸς λαϊκοῦ μέλους.

3. Ὡς δημόσιον μέλος τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται προκειμένου μὲν περὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν τὴν τῶς Διοικήσεως Πρωτευούσης υπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἐπὶ βαθμῶν τοῦλάχιστον Τμηματάρχου β' τῶς ἑξῆς, προκειμένου δὲν περὶ τῶν περιφερειῶν τῶν λοιπῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν Οἰκονομικὸς υπάλληλος, ἐπὶ βαθμῶν τοῦλάχιστον ὑπουργικοῦ εἰσηγητοῦ.

Τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ ἐκ τῶν δημοσίων υπαλλήλων κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ ἐπὶ ἰσοβάθμῳ ὁ ἀρχαιότερος, χρεὴ δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ οἰκονομικὸς υπάλληλος.

4. Τὸ Δημόσιον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις δύναται νὰ ἐξουσιοδοτῇ τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς ἢ τοὺς Νομάρχας διὰ τὸν ὀρισμὸν τῶν μελῶν τούτων προκειμένου περὶ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν τῆς περιφερείας τῶν.

Τὸ λαϊκὸν μέλος ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς ἔδρας τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου. Τούτο πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του ὀφείλει νὰ ὑπόσῃ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου υπαλλήλου.

Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιλαμβάνεται τοῦ καθορισμοῦ τοῦ φόρου μετὰ σχετικὴν αἴτησιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, δυναμένη νὰ προσκλήῃ τοὺς ὑποχρεοὺς ὅπως ἀναπτύξουν ἐνώπιόν της προφορικῶς καὶ ἐγγράφως τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν.

6. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπ' ὅψιν της τιθεμένων στοιχείων ὑπὸ τε τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ φορολογουμένου καθορίζει τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐπιβλητέας προσαυξήσεως εἰς τὰς περιπτώσεις ἀνακριθείας ἢ παραλείψεως τῆς δηλώσεως.

7. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν, κοινοποιεῖται δ' ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὸν ὑπόχρεον.

8. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἥθελον περιέλθει εἰς γνῶσιν τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς στοιχεῖα ἅτινα δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς της, ἢ Ἐπιτροπὴ δύναται, διὰ νέας ἀποφάσεως αὐτῆς, νὰ προσδιορίσῃ εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου καὶ τὸ ἐκ τῶν στοιχείων τούτων προκύπτον ποσὸν φόρου καὶ προσαυξήσεως.

9. Παρ' ἐκάστη Οἰκονομικῇ Ἐφορίᾳ δύναται νὰ συνιστῶνται καὶ πλείονες τῆς μιᾶς Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί.

Ἄρθρον 7

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις πλήρως ἀποδαειγμένας: α) ἐλαττωματικότητος τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν, β) ἐλλειμματικῆς παραλαβῆς τῶν, γ) ἐπιβαρύνσεως τῶν διὰ ἀσυνήθων δαπανῶν καὶ δ) πωλήσεως διὰ κρατικῶν διατιμήσεων, δύναται νὰ μειωθῇ ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρος ἐπὶ τῆς ὠφελείας ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων μέχρι τριᾶκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30 0)ο αὐτοῦ, διὰ τὰς α, β, καὶ γ' περιπτώσεις καὶ μέχρι πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50 0)ο αὐτοῦ διὰ τὴν δ' περίπτωσιν.

2. Ἡ μείωσις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑποχρέου υποβαλλομένη εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἐντὸς τῆς πρὸς υποβολὴν δηλώσεως προθεσμίας.

Εἰς τὴν αἴτησιν δέον νὰ ἀναφέρονται συγκεκριμένως καὶ λεπτομερῶς οἱ λόγοι δι' οὓς ζητεῖται ἡ μείωσις.

3. Ἡ συζητήσις τῆς αἰτήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος ἂν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεώς της δὲν προσαχθῇ α) ἀπλῶς καταβολὴς τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ δηλωθέντος φόρου καὶ β) γραμμάτιον παρακαταθήκης δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000) διὰ δικαστικὰς δαπάνας.

"Άρθρον 8

1. Κατά της απόφασεως της κατά το άρθρον 6 Φορολογικής Επιτροπής δι' ής καθορίζεται ο φόρος, το ποσοστόν εισφοράς του φόρου και ή προσαύξησις λόγω ανακρίσεως ή παραλείψεως της δηλώσεως, επιτρέπεται εις τὸν ὑπόχρεον, πρὸς δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἐνστάσις ἐνώπιον τῆς διὰ τοῦ χρόνου ἄρθρου δοιζομένης Ἑκδικαστικῆς Επιτροπῆς.

Ὁ ἐνιστάμενος φέρει τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τοῦ περιουμένου τῆς ἐνστάσεως.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφερος ὡς καὶ τὰς τρίτος δικαιοῦται ν' ἀσκήσῃ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐνστάσιν, κοινοποιουμένην πρὸς τὸν ὑπόχρεον ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφέρου.

2. Ἡ ἐνστάσις δὲν ἀνατέλλει τὴν εἰσπραξίν τοῦ βεβαιωμένου φόρου, ἡ δὲ συζήτησις αὐτῆς εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζήτησεως τῆς δὲν προσαχθῇ: α) διπλότυπον καταβολῆς τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ ὑπὸ τῆς Φορολογικῆς Επιτροπῆς τοῦ ἔθνους ὅ τοῦ παρόντος δοιζόμενος φόρου καὶ β) γραμματίον παρακαταθήκης δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) διὰ δικαστικὰς δαπάνας. Διὰ τὴν ἐνστάσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφέρου καὶ τοῦ τρίτου δὲν ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγή γραμματίου παρακαταθήκης.

3. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐνστάσις ἐκδικάζεται ὑπὸ πεντάμελου Ἑκδικαστικῆς Επιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς δικαστοῦ ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον πρωτοδικικοῦ ἡ ἐνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον τμηματάρχου α' τάξεως ὡς Προέδρου, ἐκ δύο ἐτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, κατὰ προτίμησιν οἰκονομικῶν, καὶ ἐκ δύο λαϊκῶν μελῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Επιτροπῆς ἐφ' ὅσον εἶναι δικαστής, ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου εἰς ὃ ὑπηρετεῖ, καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ τὰ λοιπὰ δημόσια μέλη, διὰ τὰ λαϊκὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

4. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία τῆς Ἑκδικαστικῆς Επιτροπῆς τῶν ἐνστάσεων τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, κατὰ τῶν ἀποφάσεων ὅπως τῆς Ἑκδικαστικῆς Επιτροπῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἑκτακτικὸν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται, πλὴν τῆς ἀναίσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Αἱ διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συζητήσεως καὶ ἐν γένει τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κώδικος προθεσμίαι δὲν ἰσχύουν διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

"Άρθρον 9.

1. Ἐπὶ τῇ ἐτάσει τῶν δηλώσεων ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφερος προδίδει εἰς προσωρινὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Φορολογικῆς Επιτροπῆς ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφερος προδίδει εἰς συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν διὰ τοὺς ἀνακριδῶς δηλώσαντας ὑποχρεοὺς καὶ εἰς ἀρχικὴν βεβαίωσιν διὰ τοὺς παραλείποντας νὰ δηλώσωσιν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἑκδικαστικῆς Επιτροπῆς ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφερος προδίδει εἰς συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν ἢ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν θεόντων διὰ τὴν ἐκπίπτειν ἢ ἐπιστροφῇ τοῦ τυγῶν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος φόρου.

2. Ὁ φόρος τοῦ παρόντος νόμου καταβάλλεται εἰς πέντε (5) ἔσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης σὺν τῇ δηλώσει, ἐκάστης δὲ τῶν ὑπολοίπων ἐντὸς ἐκάστου τῶν ἀμέσως ἐπομένων μηνῶν.

3. Διὰ τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πληρωμὴν τοῦ φόρου τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸ Δημόσιον μεταβίβασις ὑπὸ τοῦ ὑποχρεοῦ εἰδῶν εἰσχυθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς τῆς Χώρας.

Ὡς τιμὴ μεταβιβάσεως λαμβάνεται ἡ ἐκ τοῦ τιμολογίου προκύπτουσα ἀξία αὐτοῦ εἰς μάκρᾳ ἀνηγμένη εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ μάκρᾳ εἰς δραχμὰς φόρου, εἰς ὃν τελικῶς ὑπεβλήθη ὁ ὑπόχρεος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ προσηρηρημένη κατὰ δραχμ. 50 δι' ἑκάστον μάκρον. Τὸ Δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα τῆς μὴ ἀποδοχῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ταύτης μεταβιβάσεως, ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει τὴν μεταβίβασιν ταύτην ἀσύμφορον δι' αὐτό.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

4. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ μιᾶς τῶν δόσεων, καθιστᾷ ληξιπροθέτους καὶ ἀπαιτητὰς καὶ τὰς ὑπολοίπους δόσεις.

5. Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τοῦ φόρου καὶ τῆς προσαυξήσεως λόγω ἐκπροθέτου, ἀνακρίσεως ἢ παραλείψεως τῆς δηλώσεως ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμίας, ὁ ὑπόχρεος καταλογίζεται μὲ προσαύξησιν ὑπερμερίας 5 ο)ο ἐπ' αὐτῶν δι' ἑκάστον μῆνα καθυστέρησεως μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὰ 100 ο)ο τοῦ φόρου.

Αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων προβλεπόμεναι ποιναὶ τῆς ὑπερμερίας δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3—7 τοῦ ἄρθρου 8 καὶ τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)1945, ὡς οὗτος ἐτεροποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 422)1945, ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου τοῦ παρόντος νόμου.

"Άρθρον 10.

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπίδολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου παραγράφεται τὴν 30 Ἰουνίου 1946.

2. Ἀπαύται τὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἐκτιθέμενα ἢ ὁπωσδήποτε χρησιμοποιούμενα ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονίζονται:

α) Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ἐλέγχου τῶν δηλούντων, τῶν ἀνακριδῶς δηλούντων καὶ τῶν παραλείποντων νὰ ἐπιδώσωσι δηλώσιν ὡς καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου, β) Τὰ τῶν καταβλητέων ἐξόδων κινήσεως καὶ ἀποζημιώσεων πρὸς τοὺς ἀσφαλιστομένους μὲ τὸν ἑλεγχον, τὴν βεβαίωσιν καὶ τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου ὑπαλλήλους, γ) τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Φορολογικῆς Επιτροπῆς, ὡς καὶ τὰ τῶν τρόπου πληρωμῆς ταύτης εἰς τοὺς δικαιούχους, δ) τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ προέδρου τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἑκδικαστικῆς Επιτροπῆς ὡς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφέρου καὶ τὸ τοῦ τρόπου πληρωμῆς ταύτης εἰς τοὺς δικαιούχους, ε) ἐὰν γένει πᾶσα ἐτέρα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται: α) νὰ παραταθῇ ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος προθεσμία τῆς ὑποβολῆς δηλώσεως τοῦ φόρου, β) νὰ ἀξομειωθῇ τὸ ποσὸν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος διὰ τὰς δικαστικὰς δαπάνας καὶ τὸ καταβλητέον ποσὸν φόρου διὰ τὸ τύποις παραδεκτὸν τῶν αἰτήσεων καὶ τῶν ἐνστάσεων.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν πάσης ἀναγκαίας δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν

τοῦ παρόντος νόμου, καταλογιζομένης εἰς τὰ ἔξοδα βεβαιώ-
σεως τῶν ἀμέστων φόρων.

6. Αἱ δημόσιαι ἐν γένει Ἀρχαί, ὡς καὶ πᾶν φυσικὸν ἢ νο-
μικὸν πρόσωπον δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑποχρεοῦνται
ὡς, μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἀποστεί-
λῃσι πρὸς αὐτόν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, τὰ στοιχεῖα τὰ ὑποία
διαθέτουσι περὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος
νόμου προσώπων. Κατὰ τῶν παραβατῶν ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ
τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος τῆς φορολο-
γίας καθαρῶν προσόδων προβλεπόμεναι ποιναί.

Ἄρθρον 11.

1. Οἱ εἰσγωγαῖς οἱ ὑπαχθέντες εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόν-
τος νόμου διὰ τὴν ὠφέλειαν ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσυχθέντων
εἰδῶν ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)1945
διὰ τὰ ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων ὠφελήματά των.

2. Εἰς ἃς περιπτώσεις κατὰ τὸν καθορισμὸν πῆς κατὰ τὸν
Ἀναγκ. Νόμον 182)1945 φορολογικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ
εἰσγωγέως περιελήφθησαν καὶ ὠφελήματα ἐκ τῶν εἰσυχθέν-
των εἰδῶν, ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τῆς ἐγγραφῆς ταύτης.
Ἡ τροποποίησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον
5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)1945 Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς,
ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑποχρέου ὑποβαλλομένη τὸ βραδύτερον ἐντὸς
δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς
κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος νόμου ἀποφάσεως.

Ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ περιορίζει τὸ φορολογητέον πο-
σὸν τῆς ἐγγραφῆς τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)1945 κατὰ τὸ
ποσὸν τῶν ὠφελημάτων τοῦ εἰσγωγέως ἐκ τῶν εἰσυχθέντων
ὑπ' αὐτοῦ εἰδῶν, ὅπου ἀποδεδειγμένως περιελήφθη εἰς τὴν
ἐγγραφήν ταύτην.

Ἐν περιπτώσει τροποποιήσεως τῆς ἐγγραφῆς ἐνεργεῖται
κατὰ περίπτωσιν ἔκπτωσις ἢ ἐπιστροφή τοῦ φόρου τοῦ Ἀναγκ.
Νόμου 182)1945 ἢ συμφητισμὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν κατὰ τὸν
παρόντα νόμον φόρον, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ
Ἑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενά.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-
σεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Π.
ΚΑΤΣΩΤΑΣ, Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙ-
ΜΑΤΗΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΜΑΧΑΣ, Κ.
ΚΑΛΛΙΑΣ, Ε. ΚΥΠΡΙΑΝΗΣ, Β. ΒΟΓΓΙΑΣ, Ν. ΠΑΝΑ-
ΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Α. ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ, ΣΠ.
ΓΕΩΡΓΙΟΥΛΗΣ, Γ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ, Α. ΓΑΛΑΝΗΣ, Π.
ΓΥΥΟΚΑΣ, Π. ΠΑΠΑΔΗΓΓΟΥΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

(8)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 652.

Περὶ ὑλοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων
περὶ φόρων καταναλώσεως κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφα-
σίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ : α) φορολογίας δημοσίων
θεαμάτων, β) φορολογίας εἰδῶν πολυτελείας καὶ γ) φορο-
λογίας οἴνου, τροποποιούνται καὶ συμπληροῦνται ὡς ἑξῆς :

Ι. Φορολογία δημοσίων θεαμάτων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων πάσης φύσεως δημοσίων θεαμάτων
ἐπιβάλλεται εἰδικὸν πρόσθετον τέλος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, μὴ
προσαυξανόμενον διὰ τῶν ὑπὲρ τρίτων προσθέτων τελῶν,
καθοριζόμενον ὡς ἑξῆς :

Α') Ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων κινηματογράφων καὶ χορῶν :

α') Εἰς δραχμὰς εἴκοσιν (20), ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ τοῦ εἰσι-
τηρίου (δικαίωμα θεατρώνου, κύριον τέλος καὶ πρόσθετα ὑπὲρ
τρίτων) εἶναι μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν (100).

β') Εἰς δραχμὰς τριάκοντα (30), ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι ἄνω
τῶν δραχμῶν ἑκατὸν (100) καὶ μέχρι δραχμῶν διακο-
σίων (200).

γ') Εἰς δραχμὰς πενήκοντα (50), ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι
ἄνω τῶν δραχμῶν διακοσίων (200) καὶ μέχρι δραχμῶν τρια-
κοσίων (300).

δ') Εἰς δραχμὰς ὀγδοήκοντα (80), ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι
ἄνω τῶν δραχμῶν τριακοσίων (300) καὶ μέχρι δραχμῶν τε-
τρακοσίων (400).

ε') Ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου εἶναι ἀνωτέρα τῶν
δραχμῶν τετρακοσίων τὸ εἰδικὸν τοῦτο πρόσθετον τέλος καθο-
ρίζεται, ἐπὶ πλέον τοῦ διὰ τοῦ προηγουμένου ἔδαφίου ὀρι-
ζομένου ποσοῦ τῶν δραχμῶν ὀγδοήκοντα (80), εἰς δραχμὰς
πεντήκοντα (50) ἀνὰ ἑκατοντάδα δραχμῶν τιμῆς εἰσιτηρίου,
τοῦ κλάσματος τῆς ἑκατοντάδος ὑπολογιζομένης ὡς ἀκε-
ραίας τοιαύτης.

Β') Ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν λοιπῶν πάσης φύσεως θεα-
μάτων :

α') Εἰς δραχμὰς δέκα (10) ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτη-
ρίου (δικαίωμα θεατρώνου, κύριον τέλος καὶ πρόσθετα ὑπὲρ
τρίτων) εἶναι μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν (100).

β') Εἰς δραχμὰς εἴκοσι (20), ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι ἄνω
τῶν δραχμῶν ἑκατὸν (100) καὶ μέχρι δραχμῶν διακο-
σίων (200).

γ') Εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα (40), ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι
ἄνω τῶν δραχμῶν διακοσίων (200) καὶ μέχρι δραχμῶν τρια-
κοσίων (300).

δ') Εἰς δραχμὰς ἑξήκοντα (60), ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι ἄνω
τῶν δραχμῶν τριακοσίων (300) καὶ μέχρι δραχμῶν τετρα-
κοσίων (400).

ε') Ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου εἶναι ἀνωτέρα τῶν
δραχμῶν τετρακοσίων (400) τὸ εἰδικὸν τοῦτο πρόσθετον τέ-
λος καθορίζεται ἐπὶ πλέον τοῦ διὰ τοῦ προηγουμένου ἔδαφίου
ὀριζομένου ποσοῦ τῶν δραχμῶν ἑξήκοντα (60) εἰς δραχμὰς
τετράκοντα (40) ἀνὰ ἑκατοντάδα δραχμῶν τιμῆς εἰσιτηρίου,
τοῦ κλάσματος τῆς ἑκατοντάδος ὑπολογιζομένης ὡς ἀκεραί-
ας τοιαύτης.

2. Τὸ ὡς ἀνωτέρω εἰδικὸν πρόσθετον τέλος συνεισπράττει.

ται ταυτοχρόνως και κατά τον αυτόν τρόπον με το κύριον τέλος επί των δημοσίων θεαμάτων.

Δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών καθορισθήσονται ειδικότερον τὰ της εφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης.

3. Αἱ ὑπὸ τοῦ άρθρου 29 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 505)1937 «περὶ κώδικος τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως προβλεπόμεναι κυρώσεις, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν παραθέσεων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 505)1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ κώδικος τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

α1. Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ ἐκτάκτως ὁργανωμένων δημοσίων θεαμάτων παντὸς εἶδους, ἐπιτρέπεται ὅπως, τῇ αἰτήσῃ τοῦ θεατέρου, τὸ εἰσπρακτέον ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τέλος καταβάλληται ἐπὶ παρακαταθήκῃ.

Ἐφ' ὅσον αἱ ἐκτακτοὶ παραστάσεις ὁργανοῦνται ὑπὸ καλλιτεχνικῶν γραφείων, ὁργανισμῶν, σωματείων ἢ ἐπιχειρήσεων καὶ ὁ ἀριθμὸς τούτων δὲν εἶναι κατώτερος τῶν πέντε κατὰ μῆνα, ἐπιτρέπεται ὅπως ἀντὶ τῆς παρακαταθήκης γίνεσθαι δεκτὴ καὶ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς καὶ ἐχοῦσης ἐκ τοῦ νόμου τοιοῦτον δικαίωμα.

II. Φορολογία Εἰδῶν Πολυτελείας.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1991)1939 Ἀναγκ. Νόμου, ὡς οὗτος ἰσχύει τροποποιηθείς, φόρον πολυτελείας ὑπόκεινται καὶ τὰ κάτωθι εἶδη, ἐπὶ τῷ δι' ἑκαστον τούτων ὀριζομένῳ ποσοστῷ :

α) ὁ ἐγγώριος ἐμφιαλωμένος ζῦθος, δι' ἐν τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν (30 ο)ο) ἐπὶ τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως.

β) τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ παραγόμενα αἰθέρια ἔλαια τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν ποτοποιίαν, ἀρωματοποιίαν ἢ παρασκευὴν καλλυντικῶν ἐν γένει εἰδῶν, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς τριακόσια τοῖς ἑκατὸν (300 ο)ο) ἐπὶ τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως αὐτῶν,

γ) ἡ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατασκευαζομένη τεχνιτὴ μέταξα, δι' ἣν τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20 ο)ο) ἐπὶ τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως αὐτῆς.

δ) τὸ μεταφερόμενον ἀπὸ τόπου εἰς τόπον στεφυλόπνευμα τὸ παραγόμενον ὑπὸ τῶν διημέρων οἰνοπνευματοποιῶν, δι' ὃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο),

ε) τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα δέρματα, κατεργασμένα ἢ μὴ, ἀντιλόπης, φώκης, καρχαρίου καὶ λοιπῶν ἰχθύων, ὡς καὶ ἀγρίων ἐν γένει ζώων, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν (40 ο)ο).

στ) ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενη τεχνιτὴ μέταξα καὶ τὰ ἐκ ταύτης εἶδη, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν ὡς πρὸς τὰ ποσοστὰ κλπ. τῶν διατάξεων τῶν ἰσχυουσῶν ὡς πρὸς τὸν φόρον πολυτελείας τῆς ζωϊκῆς μετὰξης καὶ τῶν ἐκ ταύτης εἰδῶν.

Ἄρθρον 5.

Ὁ φόρος πολυτελείας ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατασκευαζομένων : α) ταπήτων ἐξ ἐρίου, ἀνατολικῶν ἢ κατ' ἀπομίμῃσιν τούτων καὶ β) παραπετασμάτων καὶ καλυμμάτων τεραπεζῶν ἐξ ἐρίου, ἀμιγῶς ἢ μὴ, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς λιανικῆς πωλήσεως καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τῶν πωλούντων τὰ εἶδη ταῦτα ὑπὸ τύπον παγίων τριμηνιαίων τελῶν.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου τὰ ὡς ἄνω πάγια τριμηνιαῖα τέλη καθορίζονται ἴσα πρὸς τὰ ἰσχύοντα ἐκαστοτε διὰ τὰ λοιπὰ εἶδη τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸν φόρον πολυτελείας καὶ καταβάλλομενον κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον.

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου τὰ ποσοστὰ τοῦ φόρου πολυτελείας καὶ τὰ πάγια τριμηνιαῖα τέλη, ὡς ταῦτα καθωρίσθησαν διὰ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 302)1943 καὶ 19)1944 Νόμων ἐκδοθεισῶν ὑπ' ἀριθ. Μ. 1480 καὶ Μ. 11664)1945 ἀποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διπλασιάζονται.

III. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ Οἶνου

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ ἐπὶ τοῦ κυρίου φόρου καταναλώσεως οἶνου ἢ γλεῦθῶς πρόσθετα ποσοστὰ ὑπὲρ τρίτων ὀρίζονται ἐφεξῆς διὰ τῆς καθοριζούσης ἐκαστοτε τὸν κύριον φόρον τοῦ οἶνου ἢ γλεῦθῶς ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ποσῶ τοῦ κυρίου φόρου εἴτε ἐπὶ μέρους τούτου.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἢ ἐτέρων ἀποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύνανται ν' αὐξομενῶνται ἐκαστοτε τὰ πρόσθετα ταῦτα ποσοστὰ ὡς καὶ νὰ καθορίζηται ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως τούτων εἰς τοὺς δικαιούχους.

2. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Μ. 12663 τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1945 ἀπόφασις τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσῶ κυρίου φόρου καταναλώσεως οἶνου ἢ γλεῦθῶς μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ προσθέτων φόρων ὑπὲρ τρίτων διὰ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1945 - 1946».

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργοῦ, δύνανται νὰ καθορίζωνται τὰ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ οἶνου ἢ γλεῦθῶς.

IV. ΠΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 8.

Τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων : 1) τῶν άρθρων 18 καὶ 22 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1233)1938 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ φορολογίας τῆς κυκλοφορίας τῶν παντὸς εἶδους ποδηλάτων καὶ αὐτοκινήτων», 2) τοῦ άρθρου 3 τοῦ Νόμου ΓΦΛΖ' τοῦ 1910 «περὶ φόρου καταναλώσεως ἀσετυλίνης καὶ ἄλλων φωτιστικῶν οὐσῶν», 3) τοῦ άρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 794)1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ φόρου καταναλώσεως ἀνθρακασέστου», 4) τοῦ άρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 504)1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ φορολογίας κέντρων διασκεδάσεως», 5) τοῦ άρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 666)1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ φορολογίας τῶν τουριστικῶν ξενοδοχείων καὶ ξεχαροπλαστείων πολυτελείας», 6) τοῦ άρθρου 29 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 505)1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ κώδικος τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων», 7) τοῦ άρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1557)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ φορολογίας τοῦ οἶνου», 8) τοῦ άρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 302)1943 Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ φόρου πολυτελείας καὶ λοιπῶν φόρων καταναλώσεως» καὶ 9) τῆς κατ' ἐξουσιοδότησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 302)1943 καὶ 19)1944 Νόμων ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. Μ. 1480)1945 ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ φόρου ἐπὶ τῶν εἰδῶν πολυτελείας, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, προβλεπόμενα ἀνώτατα ὅρια προστίμου, αὐξάνοντι μέχρι δραχμῶν ἐνὶ ἑκατομμυρίῳ (1.000.000) ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι τοῦ διπλοῦ.

"Άρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1945.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Π. ΚΑΤΣΩΤΑΣ, Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Α. ΑΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Ε. ΚΥΠΡΙΑΝΗΣ, Β. ΒΟΓΔΑΣ, Ν. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Α. ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ, ΣΠ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΛΗΣ, Γ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ, Α. ΓΑΛΑΝΗΣ, Η. ΓΥΙΟΚΑΣ, Η. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

(9)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 653.

Περὶ διαδρομῶσεως ἐνίων φορολογιῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασχάμεν καὶ διατάσσομεν:

"Άρθρον 1.

1. Τὸ ποσὸν τῶν κατὰ τοὺς Νόμους 3853)1928 καὶ 576)1929 φόρων ἐπὶ τῆς μεταφερομένης ἢ ἐξαγομένης ἐκ τῆς Νήσου Κρήτης, ὡς καὶ τῆς ἐξαγομένης ἐκ τῆς λοιπῆς Ἑπικρατείας σταφίδος παντὸς εἴδους, πλὴν τῆς μαύρης Κορινθιακῆς, καθορίζεται εἰς δραχμὰς τέσσαρας (4) κατὰ χιλιόγραμμον. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν προσυξάνεται διὰ προσθέτων ποσοστῶν ὑπὲρ ἀναγκαστικῶν δανείων.

2. Τὸ ὀριζόμενον ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ποσὸν φόρου δύναται νὰ μεταβάλληται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

"Άρθρον 2.

1. Τὰ κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις ἐπιβεβλημένα πρόσθετα ποσοστὰ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων φόρων ἐπὶ τῆς σταφίδος, ὡς καὶ οἱ ἐπιβεβλημένοι πρόσθετοι ἐν γένει φόροι ἐπὶ τῆς μεταφερομένης ἢ ἐξαγομένης σταφίδος παντὸς εἴδους, περιλαμβανομένης καὶ τῆς μαύρης Κορινθιακῆς, ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, εἰδικῶν ταμείων, ὁργανισμῶν, ἰδρυμάτων, νομικῶν προσώπων καὶ ἐν γένει ὑπὲρ οἰουδήποτε ἐτέρου σκοποῦ ὑπόκεινται εἰς ἔγκρισιν καὶ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσχέτως ὅτι ἔχη προηγουμένως παρασχεθῇ τοιαύτη ἔγκρισις δι' ἰδίας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ διὰ συμπράξεως τοῦτο παρὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς περὶ ἐπιβολῆς τῶν προσθέτων τοῦ-

τῶν ποσοστῶν καὶ φόρων πράξεως ἢ τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος ἢ ἂν ἡ ἐπιβολὴ ἢ ὁ καθορισμὸς τῶν ποσῶν αὐτῶν ἐγένετο ἀπ' εὐθείας διὰ διατάξεως νόμου.

2. Οἱ ὑπὲρ ὧν ἔχουσιν ἐπιβληθῇ τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρόσθετα ποσοστὰ καὶ πρόσθετοι φόροι Δήμοι καὶ Κοινότητες, εἰδικὰ ταμεία, ὁργανισμοί, ἰδρύματα καὶ νομικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ οἱ διαχειρισταὶ τῶν ὑπὲρ ὧν ἔχουσιν ἐπιβληθῇ ταῦτα σκοπῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ προκαλέσωσι τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἡτιολογημένης αἰτήσεως τῶν, ὑποβαλλομένης τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Διὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ αὐξήσῃ, νὰ μειώσῃ ἢ καὶ νὰ καταργήσῃ ὁλοσχερῶς τὰ περὶ ὧν πρόκειται πρόσθετα ποσοστὰ καὶ προσθέτους φόρους.

3. Ἐφ' ὅσον τὰ ὡς ἄνω πρόσθετα ποσοστὰ καὶ πρόσθετοι φόροι δὲν ἤθελον ἐπιβληθῇ διὰ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐγκρίσεως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, εἴτε λόγῳ μὴ ὑποβολῆς σχετικῆς αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων εἴτε καὶ δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον, καταργοῦνται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριμήνου ταύτης προθεσμίας.

4. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐγκρινόμενα πρόσθετα ποσοστὰ καὶ οἱ πρόσθετοι φόροι ἐπὶ τῆς μεταφερομένης ἢ ἐξαγομένης σταφίδος θύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐνσωματώνωνται μετὰ τοῦ Δημοσίου φόρου, ὅπου ἐπιβάλλεται τοιοῦτος, εἰς ἐνιαῖον ποσὸν δημοσίου φόρου καὶ προσθέτων καθοριζόμενον εἰς ἀκέραιον πάντοτε ἀριθμὸν δραχμῶν κατὰ χιλιόγραμμον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως κανονίζονται τὰ ποσοστὰ τοῦ ἐνιαίου τοῦτου φόρου, ἅτινα θέλουσιν ἀπολίσσασθαι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς ἕκαστον τῶν δικαιούχων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, εἰδικῶν ταμείων, ὁργανισμῶν, ἰδρυμάτων, νομικῶν προσώπων ἢ ἐτέρων σκοπῶν. Ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ποσοστῶν τούτων ἐφαρμόζονται αἱ ἰσχύονσαι διατάξεις περὶ ἀποδόσεως τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ τρίτων ἐσόδων.

5. Ἐφεξῆς ἀπαγορεύεται ἡ ἐπιβολὴ οἰουδήποτε ἐτέρου, ἐκτὸς τῶν ἡδὴ ἐπιβεβλημένων, προσθέτου ποσοστοῦ ἢ προσθέτου φόρου ἐν γένει ἐπὶ τῆς μεταφερομένης ἢ ἐξαγομένης σταφίδος παντὸς εἴδους, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

"Άρθρον 3.

1. Τὰ ποσὰ τοῦ κατὰ τοὺς Ἀναγκ. Νόμους 1976)1939 καὶ 2433)1940 φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ καυστικοῦ νατρίου, τοῦ ἀνθρακικοῦ νατρίου καὶ τοῦ καυστικοῦ καλίου καθορίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Ἐπὶ τοῦ καυστικοῦ νατρίου εἰς δραχμὰς διακοσίας πενήκοντα (250) κατὰ χιλιόγραμμον.

β) Ἐπὶ τοῦ ἀνθρακικοῦ νατρίου εἰς δραχμὰς διακοσίας (200) κατὰ χιλιόγραμμον.

γ) Ἐπὶ τοῦ καυστικοῦ καλίου εἰς δραχμὰς διακοσίας (200) κατὰ χιλιόγραμμον.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ μεταβάλλωνται τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 ὀριζόμενα ποσὰ φόρου.

3. Αἱ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1976)1939 Ἀναγκ. Νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2433)1940 Ἀναγκ. Νόμου προβλεπόμεναι ἀπαιλλαγαὶ τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ καυστικοῦ νατρίου, ἀνθρακικοῦ καὶ καυστικοῦ καλίου καταργοῦνται.

Άρθρον 4.

1. Εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 4 αὐξήσῃ τοῦ φόρου καταναλώσεως ὑπόκεινται καὶ τὰ παρ' ἐμπορικαῖς καὶ βιομηχανικαῖς ἐπιχειρήσεσιν ὑπάρχοντα ἢ παρ' οἰκοδόμοις ἑτέρου προσώπου κατεχόμενα κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποθέματα πάσης προελεύσεως καυστικοῦ νατρίου, ἀνθρακικοῦ νατρίου καὶ καυστικοῦ καλίου εἰς ποσότητα ἄνω τῶν 100 χιλιογράμμων. Ἡ καταβολὴ τῆς ὡς ἀνωτέρω διαφορᾶς φόρου ἐνεργηθήσεται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων κατόχων τῶν ἀποθεμάτων τούτων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διαφορᾶς φόρου ἐντὸς τῆς ὀριζομένης ἐν αὐτῇ μηνιαίας προθεσμίας, τὸ ποσὸν τῆς διαφορᾶς ταύτης καταλογίζεται εἰς τὸν ὑπόχρεον διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου μετὰ προσαυξήσεως ἴσης πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλομένης διαφορᾶς φόρου.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κανονισθῶσιν τὰ τῆς ἐν γένει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὰ τῶν ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἐκδιδομένων συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 πράξεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκδικάσεως αὐτῶν, ἐπιτροπομένης καὶ τῆς συστάσεως ἰδίων πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπῶν. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύναται νὰ ὀρίζηται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ποινικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1976)1939 Ἀναγκ. Νόμου, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2433)1940 Ἀναγκ. Νόμου, ἐπὶ περιπτώσεων παραβάσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Άρθρον 5.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Π. ΚΑΤΣΩΤΑΣ, Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Κ. ΚΑΛΑΙΑΣ, Ε. ΚΥΠΡΙΑΔΗΣ, Β. ΒΟΓΔΑΣ, Ν. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ, ΣΠ. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ, Γ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ, Δ. ΓΑΛΑΝΗΣ, Π. ΓΥΙΟΚΑΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 654.

(10)

Περὶ ἐξομοιωσεως τῆς περὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου νομοθεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1931 Διατάγματος «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ νεωτέρων διατάξεων, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων καὶ πράξεων, τῶν κατονομαζομένων ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ, τὸ τέλος ἐπιβάλλεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

Ἐπὶ ἀξίας μέχρι δραχ.	50 ἀτελῶς	
» » » »	1.000	τέλος δραχμῶν 5
» » » »	2.000	» » 10
» » » »	4.000	» » 20
» » » »	6.000	» » 30
» » » »	8.000	» » 40
» » » »	10.000	» » 50
» » » »	20.000	» » 100
» » » »	40.000	» » 200
» » » »	50.000	» » 250
» » » »	60.000	» » 300
» » » »	80.000	» » 400
» » » »	100.000	» » 500
» » » »	150.000	» » 750
» » » »	200.000	» » 1.000
» » » »	300.000	» » 1.500
» » » »	400.000	» » 2.000
» » » »	500.000	» » 2.500

Αἱ ποσότητες αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) δραχμῶν, ὑποβάλλονται εἰς τέλος δραχμῶν πεντακοσίων (500) κατὰ πᾶσαν προσθήκην ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι πενήτηκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμῶν εἰσπραττόμενον διὰ χρήσεως φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος.

Άρθρον 2.

Ἐγγραφα, ὑποκείμενα κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχύουσας διατάξεις εἰς τὰ κάτωθι πάγια τέλη χαρτοσήμου, ὑποβάλλονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς πάγια τέλη, διατηρουμένων ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 187)43 νόμου, ὀριζόμενα ὡς ἑπεται:

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ. 1. ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 2.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ. 3 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 5.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ. 5 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 8.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ. 10 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 15.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ. 15 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 25.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ. 20 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 30.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ. 25 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 40.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ. 30 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 50.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(11)

Περί καθορισμοῦ ταχυδρομικῶν τελῶν ἀλληλογραφίας καὶ δεμάτων προοριζομένου ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 896 [41 Ν.Δ. «περὶ αὐξήσεως τῶν ΤΤΤ τελῶν ἐσωτερικοῦ» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2037 [42 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῶν ὑπ' ἀριθ. 487 [1941 καὶ 896 [1941 Ν. Δ.» τὸ ἄρθρον 9 τοῦ 2499 [1940 Α.Ν. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ταχυδρομικῶν ὑπηρεσιῶν διατάξεων» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2146 Α. Ν. «περὶ κυρώσεως τῶν πράξεων τοῦ Παγκοσμίου Ταχυδρομικοῦ Συνεδρίου ΜΠΟΕΝΟΣ Α΄ Υ΄ΡΕΣ, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν ΤΤΤ καὶ Οἰκονομικῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη αὐξάνονται ἀπὸ 21 Ν[ο]βρίου ἐ. ἑ. ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 2.

Ἀλληλογραφία ἐσωτερικοῦ.

1. Ἐπιστολαὶ μέχρι βάρους 20 γραμμαρίων δραχ. 30 ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ δραχ. 20 ἐντὸς τῆς τοπικῆς ἀκτί-
νος διανομῆς.

Πέραν τῶν 20 γραμμαρίων προστίθενται δραχμὰι 15 ἀνὰ 20 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν.

2. Ἐπιστολικά δελτάρια : α') περιέχοντα ἀνταπόκρι-
σιν δραχμὰς 20 ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ δραχμὰς 10 ἐντὸς
τῆς τοπικῆς ἀκτίνας διανομῆς.

β') Εἰκονογραφημένα περιέχοντα ἀποκλειστικῶς εὐγε-
τηρίους ἢ ἄλλας φιλοφρονητικὰς ἐκφράσεις δραχ. 10. Ταῦτα
δύνανται νὰ ἀποστέλλωνται εἰς ἀνοικτὸν φακέλλον, οὐχί
ὅμως περισσότερα τοῦ ἐνός, ἄλλως τιμολογοῦνται ὡς ἐπι-
στολαί.

3. Ἐγγράφα ὑποθέσεων καὶ δείγματα ἐμπορευμάτων
δραχμὰς 8 ἀνὰ 50 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν. Ἐλάχιστον
εἰσπρακτέον τέλος δραχ. 20 διὰ τὰ ἐγγράφα καὶ δραχ. 10
διὰ τὰ δείγματα.

4. Ἐπισκεπτῆρια εἰς ἀνοικτοὺς φακέλλους περιέχοντα
ἀποκλειστικῶς εὐχρητίους ἢ ἄλλας φιλοφρονητικὰς ἐκ-
φράσεις δραχ. 10.

5. Ἐγκύκλιοι Τραπεζῶν καὶ Ἑταιρειῶν περιέχουσαι
ὁδηγίαν πρὸς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα αὐτῶν
ὡς καὶ εἰδοποιήσεις ἐντυποὶ ἀφορᾶσαι τὴν εἰσπραξιν
ἢ πληρωμὴν χρημάτων καὶ παραλαβὴν ἐμπορευμάτων δραχ.
10 ἀνὰ 50 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν.

6. Φωτογραφίαι, βιβλία, περιοδικὰ μῦδας, ἐντυπα μουσικὰ
τεμάχια καὶ γενικῶς μὴ περιοδικὰ ἐντυπα (ἀγγελίαι, ἐγκύ-
κλιοι, γνωστοποιήσεις) καθὼς καὶ τὰ ἐντυπα γραφικῆς
ὕλης δραχ. 8 ἀνὰ 50 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν, μέχρι
βάρους 1.000 γραμμαρίων, πέραν τῶν ὁποίων προστίθενται
δραχ. 10 ἀνὰ 200 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν.

7. Διαφημίσεις, ἀγγελίαι, ἐγκύκλιοι, προσκλητήρια,
ὡς καὶ πάντα τὰ ἐντυπα τὰ ταχυδρομοῦμενα ἐπὶ σκοπῷ
προσελήψεως πελατῶν κατατιθέμενα εἰς διακρίσια τοῦλά-
χιστον πανομοιότυπα ἀντίτυπα δραχ. 4 κατὰ ἀντίτυπον.

8. Εἰδικὰ δελτία Σχολείων δραχ. 8.

9. Ἀποκόμματα ἐφημερίδων δραχ. 4 ἀνὰ 50 γραμμάρια.
Ἀνάγλυφοι ἐκτυπώσεις τυφλῶν δραχ. 5 ἀνὰ 1.000 γραμ.

10. Ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ἐκδιδόμενα ἅπαξ τοῦλά-
χιστον κατὰ τρίμηνον δραχ. 5 ἀνὰ 50 γραμμάρια ἢ κλά-
σμα αὐτῶν.

40 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 60.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
50 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 75.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
80 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 100.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
100 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 150.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
150 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 250.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
200 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 300.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
250 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 400.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
300 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 500.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
500 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 750.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
800 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 1.000.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
1.000 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 1.500.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
1.500 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 2.500.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
2.000 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 3.000.

Τὰ ὑποκείμενα μέχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχ.
3.000 ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς πάγ. τέλος δραχ. 5.000.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἄνω τῶν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν πά-
για τέλη προσαυξάνονται ἐφεξῆς κατὰ πενήντα τοῖς
ἐκατὸν (50 0 0).

Ἄρθρον 3.

Κυροῦνται : 1) ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε.7556 τῆς 1)9)45 2) ἡ
ὑπ' ἀριθ. Η.521 τῆς 11)5)45 3) ἡ ὑπ' ἀριθ. Δ.6645 τῆς
14)9)45 4) ἡ ὑπ' ἀριθ. Σ.3137 τῆς 24)9)45 καὶ 5), Ε.9971
τῆς 5)11)45 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν
περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τελῶν χαρτοσήμου καὶ τελῶν εἰσι-
τηρίων καὶ κομίστρων καὶ παντὸς ὑπὲρ οὐοῦδήποτε τρίτου
τέλους καὶ δικαιώματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Π.
ΚΑΤΣΩΤΑΣ, Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙ-
ΜΑΤΗΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Κ.
ΚΑΛΛΙΑΣ, Ε. ΚΥΠΡΙΑΔΗΣ, Β. ΒΟΓΔΑΣ, Ν. ΠΑΝΑ-
ΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΔΕΞΑΝΔΡΗΣ, Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ, ΣΠ.
ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ, Γ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ, Δ. ΓΑΛΑΝΗΣ, Π.
ΓΥΙΟΚΑΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ.

Θεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ ἀνωτέρω ἀποστέλλόμενα πρὸς κυκλοφορίαν παρὰ τῶν ἐκδοτῶν ἢ ἐντολοδόχων αὐτῶν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα καὶ εἰς συνδρομητάς, ἢ εἰς δέσμας πρὸς Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, ὑπόκεινται εἰς τέλος δραχ. 3 ἀνὰ 50 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν.

11. Τέλος συστάσεως δραχ. 25. Τέλος κατεπεύγοντος δραχ. 50.

Ἐπίδοσις ἀπὸ θυρίδος ΠΟΣΤ ΡΕΣΤΑΝΤ δραχ. 5 δι' ἐπιστολάς καὶ δελτάρια καὶ δραχ. 3 διὰ λοιπὰ ἀντικείμενα.

12. Ἀποδείξεις παραλαβῆς συστημένων δραχ. 25, ζητουμένη δὲ μετὰ τὴν κατάθεσιν δραχ. 50.

13. Αἰτήσεις ἐπιστροφῆς ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας, ἁλλοτῆς διευθύνσεως, πληροφοριῶν περὶ τῆς τύχης καὶ ἀποζημιώσεως δι' ἀπώλειαν συστημένου δραχ. 50.

14. Δικαίωμα ἀσφαλείας δι' ἐπιστολάς μετὰ δεδλωμένης ἀξίας δραχ. 1,50 ἀνὰ 100 δραχ. δηλουμένης ἀξίας ἢ κλάσματος αὐτῶν.

Ἀνώτατον ὅριον ποσοῦ δηλωτέας ἀξίας δραχ. 20.000.

15. Ἐλάχιστον τέλος εἰσπραττόμενον δι' ἀπροπληρωτὰ ἢ ἀνεπαρκῶς προπληρωμένα ἀντικείμενα ἀλληλογραφίας δραχ. 5.

16. Βιβλία ἀποδείξεων ὑποδ. 55 δραχ. 300.

17. Ποσὸν ἀποζημιώσεως δι' ἀπώλειαν συστημένου δραχ. 3.000.

18. Ἐξαμηνιαῖον μίσθωμα ἰδιωτικῶν γραμματοθυρίδων.

α') Μετὰ κλειδὸς διὰ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν-Πειραιῶς-Θεσσαλονίκης-Πατρῶν-Βόλου δραχ. 1500 διὰ τὰς λοιπὰς πόλεις δραχ. 1.000.

β') Ἀνοικταὶ γραμματοθυρίδες δραχ. 700.

Ἐτήσιον μίσθωμα ἰδιωτικῶν γραμματοκιβωτίων δραχ. 2.000.

Τὰ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον μισθώματα καταβάλλονται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου εἰς ἣν ἀναφέρονται τὰ καταβεβλημένα ἤδη, μέχρι τῆς χρονολογίας ἰσχύος τοῦ ταρόντος, μισθώματα.

19. Ἐτήσιον ἀντιστήκωμα διὰ τὴν διάτρησιν γραμματοσήμων, παρ' ἐξουσιοδοτημένων πελατῶν δραχ. 3.000.

Ἄρθρον 3.

Ἀλληλογραφία ἐξωτερικοῦ.

1. Ἐπιστολαὶ μέχρι βάρους 20 γραμμάρων δραχ. 60. Πέραν τῶν 20 γραμμάρων προστίθενται δραχ. 35 ἀνὰ 20 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν.

2. Ἐπιστολικά δελτάρια ἀπλὰ δραχ. 35, μετ' ἀπαντήσεως πληρωμένης δραχ. 70.

3. Ἐγγράφα ὑποθέσεων, δείγματα ἐμπόρευμάτων, ἔντυπα ἐν γένει ἀνὰ 50 γραμμάρια δραχ. 15. Ἐλάχιστον εἰσπρακτέον τέλος δι' ἔγγραφα ὑποθέσεων δραχ. 60 διὰ δείγματα δραχ. 25.

4. Ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ, ἀποστέλλόμενα παρ' ἐκδοτῶν ἢ ἐντολοδόχων αὐτῶν, ὡς καὶ βιβλία καὶ ἔντυπα μουσικὰ τεμάχια ὑπὸ οἰοῦντι ποτε ἀποστέλλόμενα ὑπόκεινται εἰς τέλος δραχ. 8 ἀνὰ 50 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν ἐφ' ὅσον προορίζονται διὰ χώρας δεχθείσας ἔκπτωσης 50 οἰο. διὰ τὰ τοιαῦτα ἔντυπα.

5. Ἀνάγλυφοι ἔκτυπώσεις τυφλῶν δραχ. 5 ἀνὰ 1.000 γραμμ. ἢ κλάσμα αὐτῶν.

6. Τέλος ἀποστολῆς μικροδεμάτων δραχ. 25 ἀνὰ 50 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν με' ἐλάχιστον εἰσπρακτέον τέλος δραχ. 120.

7. Δελτία ταυτότητος δραχ. 200.

8. Τέλος συστάσεως δραχ. 60. Τέλος ἐπεύγοντος δραχ. 120.

9. Ἀποδείξεις παραλαβῆς συστημένων δραχ. 60, ζητουμένη δὲ μετὰ τὴν κατάθεσιν δραχ. 120.

10. Αἰτήσεις πληροφοριῶν, αἰτήσεις περὶ ἐπιστροφῆς

ἢ τροποποιήσεως τῆς ἐπιγραφῆς ταχ. ἀντικειμένων δραχ. 120.

11. Ἀποζημιώσεις δι' ἀπώλειαν συστημένου ἐξωτερικοῦ δραχ. 15.000.

12. Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη τῶν δεσμῶν ἀξιών τῆς Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεργύων Προσόδων ὁρίζονται μέχρι τριῶν κιλῶν δραχ. 100, ἀνω τῶν τριῶν μέχρι πέντε κιλῶν δραχ. 150, ἀνω τῶν πέντε μέχρις ἑπτὰ κιλῶν δραχ. 180, ἀνω τῶν ἑπτὰ μέχρι δέκα κιλῶν δραχ. 225.

13. Ἐλάχιστον τέλος εἰσπραττόμενον δι' ἀπροπληρωτὰ ἢ ἀνεπαρκῶς προπληρωμένα ἀντικείμενα ἐξωτερικοῦ δραχ. 10.

Ἄρθρον 4.

Τὰ τέλη ταχυδρομικῶν δεμάτων ἐσωτερικοῦ καθορίζονται ὡς ἑξῆς :

Τέλη Ἀποστολῆς.

Μέχρι βάρους	1 χιλ.]μου ἀνεξαρτ. ἀποστ. δραχ.	80
Ἀπὸ	1-3 » » » » »	150
»	3-5 κατὰ ζώνας ἀντ.]χως	175 200 225
»	5-7 » » » » »	250 300 350
»	7-10 » » » » »	400 450 500
»	10-12 » » » » »	550 600 650
»	12-15 » » » » »	700 800 900

Τέλη ἐκ νέου ἀποστολῆς.

Μέχρι βάρους	3 χιλ.]μων δραχ. 70
Ἀπὸ »	3-5 » » » » » 200
» »	5-10 » » » » » 300
» »	10-15 » » » » » 400

Διὰ τὰ ἐντὸς τῆς τοπικῆς ἀκτίνος ἀστικῆς διαγόμενης τῆς καθορισθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 15-12-1934 Δ]τος διαμειβόμενα δέματα τ' ἀνωτέρω τέλη μειοῦνται εἰς τὸ 1]2 διὰ τὰ μέχρι βάρους 3 χιλιογράμμων καὶ εἰς τὸ 1]2 τῆς α' ζώνης διὰ τὰ ἀνω τῶν 3 χιλιογράμμων.

Διὰ τὰ δέματα τὰ ἔχοντα ὑπερβαλλούσας διαστάσεις περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 2 τῆς 6 παραγράφου τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2499]1940 Α. Ν. τ' ἀνωτέρω τέλη προσαυξάνονται κατὰ 20 οἰο.

Ἀξία τοῦ δελτίου ἀποστολῆς ἢ ὁριζομένη ἐκάστοτε διὰ τὰ δελτία ἐπιταγῶν.

Τέλος κατ' οἶκον ἐπιδόσεως δεμάτων.

Ἀπὸ	1-5 χιλ.]μων δραχ.	50
»	5-10 » » » » »	100
»	10-15 » » » » »	150

Τέλος κατεπειγόντων δεμάτων.

Ἀπὸ	1-5 χιλ.]μων δραχ.	75
»	5-10 » » » » »	150
»	10-15 » » » » »	200

Τέλος ἀποστολῆς δέματος ἐπὶ ἀντικαταβολῇ κατὰ δέμα δραχ. 50 καὶ με' ἀνώτατον ὅριον ποσοῦ ἀντικαταβολῆς τὸ ἐκάστοτε ὁριζόμενον διὰ τὰς ἐπιταγὰς.

Τέλος δικαίωματος ἀσφαλείας διὰ τὰ δέματα μετὰ δεδλωμένης ἀξίας δραχ. 150 ἀνὰ 100 δραχ. δηλουμένης ἀξίας.

Ἀνώτατον ὅριον δηλουμένης ἀξίας δραχ. 20.000

Τέλος ἀποδείξεως παραλαβῆς δραχ. 25.

Ζητουμένης μεταγενεστέρως δραχ. 50.

Τέλος αἰτήσεως πληροφοριῶν, ἀποζημιώσεως, ἁλλοτῆς διευθύνσεως ἢ γραφείου προορισμοῦ, ἐπιστροφῆς μειώσεως, ἀξίσεως ἢ μὴ εἰσπράξεως τοῦ ποσοῦ τῆς ἀντικαταβολῆς δραχ. 50.

Τέλος αποθηκεύσεως δραχ. 10.
 ήμερησίως κατά δέμα με ανώτατον ὄριον εισπραττομένου ποσοῦ δραχμαὶ 300.

Ἄρθρον 5.

Ἀποζημιώσεις ταχυδρομικῶν δερμάτων ἐσωτερικοῦ.
 Ἡ ἀποζημίωσις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ βλάβης δέματος ἐσωτερικοῦ ἄνευ δεδηλωμένης ἀξίας ὁρίζεται κατ' ανώτατον ὄριον ὡς ἀκολουθῶς :

Διὰ δέμα μέχρι βάρους	1 χιλ.]μου	δραχ.	800
» » ἀπὸ »	1-5 »	»	2500
» » » »	5-10 »	»	3000
» » » »	10-15 »	»	3500

Ἄρθρον 6.

Εἰδικὰ τέλη δερμάτων ἐξωτερικοῦ.

Τέλος αποθηκεύσεως δερμάτων ἐξωτερικοῦ καθ' ἡμέραν	δρ. 30
Ἀνώτατον ὄριον εισπραττομένου ποσοῦ κατά δέμα	δραχ. 900
Δικαίωμα ἐκτελωνισμοῦ	» 200
Τέλος εἰδοποιήσεως ἐπιβεβαιώσεως	» 120
Εἰδοποιήσις παραλαβῆς	» 60
Ζητούμενη μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ δέματος	» 120
Αἰτήσεις πληροφ. ἐπιστρ. ἢ τροποποιήσ. τῆς ἐπιγρ.	» 120
Ἐὰν αὗται προορίζωνται διὰ τὸ ἐσωτερικόν	» 50
Αἰτήσεις ἀναθ[έσεως] τελων. δασμῶν καὶ ἀποζ[έσεως]	» 50

Εἰδικὰ τέλη μικροδερμάτων.

Δικαίωμα ἐκτελωνισμοῦ (μετὰ τοῦ καταληκτικοῦ τοιούτου) τῶν μικροδερμάτων καὶ τῶν πρὸς ταῦτα ἐξομοιουμένων ταχυδρομικῶν ἀντικειμένων :

α') Διὰ τὰ δασμολογικῶς ἀτελῆ	δραχ. 50
β') διὰ τὰ ἐπιβαρυνόμενα με δασμὸν μέχρι δραχ. 400	» 100
γ') διὰ τὰ ἐπιβαρυνόμενα με δασμὸν ἄνω τῶν 400	» 200
Αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τελωνειακοῦ δασμοῦ	» 50

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν ΤΥΤ
 ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
 ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

ὅτι ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1945 ὁρίσθησαν οἱ ὅροι ἐτησίων συνδρομῶν καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἑξῆς:

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Π.

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 1.200
2. Διὰ τὸ τεύχος Β'	» 800
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	» 1.800
4. Διὰ τὸ τεύχος Γ'	» 800
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	» 2.500
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	» 1.000
7. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα ..	» 3.500
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	» 2.000
9. Διὰ τὰ τεύχη Α' Β' Γ' τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 5.500
10. Διὰ τὸ Δελτίον Ἐμπ. Βιομ. Ἰδιοκτησίας ...	» 1.000
11. Διὰ τὸ τεύχος Πράξεις Ν. Π. Δ. Δ. κλπ. »	» 1.500
12. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ', Παράρτημα, Δελτία Ἀνων. Ἐταιρ. καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτησίας »	» 6.300
13. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παρ)μα καὶ τὰ Δελτία »	» 7.500

Διὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Κράτους ἡ ἐτησίᾳ συνδρομὴ ὁρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένης διὰ τοὺς συνδρομὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὁρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον :

α) Τῶν Τευχῶν Α, Β, Γ, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἐταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου	Δρχ. 20
β) Τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	» 50
καὶ γ) Τοῦ 91)1940 Τεύχους Α' εἰς 8 ἐδημοσιεύθη ἡ Ἀστικὸς Κώδιξ	» 150

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ. 900
2. Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν »	» 30.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 6.000
4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ὅσας δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ	» 30.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις Ἀνων. Ἐταιρειῶν ..	» 2.400
6. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἐταιρειῶν συμφῶνως τῷ Β. Δ. τῆς 20-5-39 ...	» 600
7. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν. »	» 12.000
8. Τῶν συνοπτ. μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 4.000
9. Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν	» 2.400
10. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν Συνελεύσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 2.400
11. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παραχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	» 12.500

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 900
--	-------

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργεῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ Διπλοτύπου εἰσπράξεως) ὑπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ἡ Διευθύντης

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΣ